

ÅRSSKRIFT 2020

ULDUM HØJSKOLE 2020

ULDUM HØJSKOLE
Frihed til forskellighed

indhold

FORSTANDER BERETTER OM HØJSKOLE I EN CORONATID

ELEV INDRØMMER:

JEG ER
LIGEGLAD

43

ELEVERNE SKRIVER OM HØJSKOLE MED MUNDBIND

DET HELE HANDLER IKKE OM DIG

-
6	Højskole i en coronatid	28	Udenlandske unge strandet i Uldum
17	Sommerkurser 2019	32	Fra skriveværkstedet
18	"Solhverv"	36	Det hele handler ikke om dig
18	Nekrolog	42	Elevtaler
20	Højskole med mundbind og litervis af sprit	44	Årsberetning fra elevforeningen
26	Højskoledag 2021		

Kære læser af årsskriftet 2020

Årsskriftets indhold 2020 bærer naturligvis præg af omstændighederne med corona. Det er stærke kræfter, der er på spil og vores hverdag på højskolen er blevet vendt op og ned. Vi har bedt et par elever om at beskrive deres tanker og følelser i forbindelse med nedlukningen, og det at være højskoleelev i en coronatid. Kurt Willumsen gennemgår i sin beretning årets gang og beskriver mange af de udfordringer, højskolen har stået overfor i lyset af Covid-19.

Det har på mange måder været en mærkelig tid, hvor der er blevet skabt en ubalance i den måde, vi lever vores liv på.

Jeg har også kunnet mærke ubalancen i nogle af de studievejledningssamtaler, jeg har haft. Mange af de valg og beslutninger, en højskoleelev "normalt" træffer i forbindelse med studievalg, er også blevet påvirket. En pige, der gik her i foråret, men som blev sendt hjem i forbindelse med nedlukningen, fortalte mig, at hun egentlig skulle begynde på et studie efter sommerferien, men hun syntes ikke, at hun havde fået højskole nok. Så hun bestemte sig for at blive på højskolen i efteråret også. Hun var egentlig kommet ind på et studie i København, hvilket var drømmen, men som altså blev forkastet af fire måneders ekstra højskole. Nu er det så december 2020 og tingene har endnu engang taget en ny drejning. Fællesskabet er blevet ekstra stærkt, mange af de gode venner flytter til Århus, så nu er hun nået dertil, at hun faktisk også overvejer at skifte studieby fra København til Århus.

Det er stærke kræfter der er på spil: Tidens og tingenes tilstand og ikke mindst de beslutninger, vi tager bliver påvirket. Meget er ikke som det plejer. Årsskriftet er dog stadig i sin vanlige udformning og stadig en tradition og et ankerpunkt.

Glædelig jul og god læselyst.

Jacob Vestager Tybjerg.

Udgivet af

Uldum Højskole

Redaktion

Jacob Vestager Tybjerg

Redaktion sluttet december 2020

Forside

Forside: Uldum Højskole har været ude i lidt af et stormvejr i 2020.

Billedet er fra efterårsholdets tur til Bornholm.

HØJSKOLE I E

HUSK :

- * VASK HÆNDER.
- * TØR BORDE & STOLE AF MED VAND & SÆBE.
- * VASK REDSKABER I SÆBEVAND & TØR DEM AF INDEN DE LÆGGES PÅ PLADS.
- * AFLEVER BRUGTE KWUDE I VASKETØJSKURVEN (OVER TRAPPEN).
- * HOLD AFSTAND ♡

N CORONATID

Af Kurt Willumsen, forstander

Et på mange måder usædvanligt år er ved at være ved vejs ende. Også på de danske højskoler blev 2020 et år, der vil blive husket som noget helt særligt.

Højskoleåret på Uldum startede ellers som normalt og endda med glædeligt mange tilmeldte elever. For andet år i træk kunne vi begynde med 100 elever fra start i januar; helt præcist 104 glade og forventningsfulde unge mennesker ankom d. 5. januar. Derefter fulgte et par gode "normale" højskole-måneder, som vanligt med højdepunktet i teaterugen i starten af februar. Teaterstykket var i år bygget op omkring et stykke der hedder "Rundt om

hjørnet og til højre for virkeligheden"; en titel der skulle vise sig, at give endnu mere mening efterhånden som foråret kom nærmere...!

1. marts kom der 19 nye elever til, efter at 8 elever, som havde været på skolen siden efteråret, stoppede. Nu var der læs på med 110 elever. Pandemien var så småt ved at tage fart ude i verden, og det første danske tilfælde af covid19 blev registreret et par dage før velkomstaften. I min velkomsttale søndag aften d. 1. marts nævnte jeg de nærmest science-fictionagtige perspektiver, der var i udsigt:

"Jeg fik i fredags 3 mails fra Højskoleforeningen - den første: hvad gør vi hvis en elev eller ansat får konstateret Covid19 virus? Jeg tænkte, nå ja, det kan jo ske. Den næste mail handlede om, hvordan vi som skole kan tackle den mediestorm, der vil komme, hvis vores højskole bliver ramt som en af de første... pyha, og nå ja, den slags hører vel til?"

Og den sidste var den værste - hvad gør vi, hvis vi får virussen, og alle skal i karantæne på skolen? Jeg tænkte, så ligner det vel bare almindelig højskole-osteklokke ramt af en gang influenza? Og covid 19 er åbenbart mildt ift. influenza. Men hvad hvis vi bliver beordret til at sende jer alle sammen hjem og må lukke ned for højskolen i en periode? Så går I, i en periode, glip af det, der gerne skulle være én af de bedste oplevelser i jeres liv. Og hvordan kan højskolen overleve, hvis vi ingen indkomst har, fordi vi må lukke ned? Det koster ca. 1,5 mio. kr. at holde højskolen kørende om måneden, så selvom vi har en sund økonomi, så vil 4 måneder hvor vi skal holde lukket, betyde at vi er på fallittens rand...

Jeg synes, vi skal satse på, at det går, som da den spanske syge hærgede i verden i 1918. Forstanderen Svenning Pedersen skrev i årsskriftet dengang, at man frygtede, at højskolen blev ramt. Men heldigvis slap vi, og ingen blev syge her på Uldum Højskole. Den dræbte ellers mellem 50-100 mio. mennesker, 12.000 af dem i DK, i de 15 måneder den rasede. Det særligt frygtelige var, at særligt mange 20-40årige blev ramt. Fuldstændigt modsat covid19, som primært rammer gamle og syge, og hvor børn og unge tilsyneladende næsten ikke bliver smittede. Og dem, der gør, får kun milde symptomer.

Jeg tror ikke, det vil kunne ske igen. Måske har covid19 virussen potentialet til at kunne ødelægge og dræbe, som den spanske syge havde det. Men vi er som samfund et andet sted i dag, og vores evne til at håndtere en sådan verdensomspændende krise er meget bedre. Foreløbig er under 3000 døde. En normal verdensomspændende influenzaepidemi slår hvert år op mod 650.000 mennesker ihjel. Så mon ikke vi skal slappe lidt af og tilskrive den snigende panikstemning, at medierne elsker at svælge i dårligdomme...?"

BILLEDVÆRKSTED SAT I STAND

VIRKELIGHEDEN

Hvert år i februar har vi teateruge.

NEDLUKNINGEN

Jeg troede vist ikke selv på det, men da vi 10 dage senere blev beordret lukket ned, ramte virkeligheden os med en voldsom kraft; ganske som de fleste andre steder i samfundet, der blev lukket ned. I første omgang var det i 2 uger, vi skulle sende eleverne hjem. Dramatisk,

når man lige er startet på et højskoleophold, både for dem der havde kendt hinanden i godt 2 måneder og var i fuld gang med at opbygge et stærkt fællesskab, og også for de 19 der kun lige var kommet i gang.

2 uger blev som bekendt hurtigt til 4 uger. Og tvivlen begyndte at nage; kommer vi overhovedet i gang igen? Samtidig med frustrationen over udsigt til et tabt højskoleophold for vores elever var vi

naturligvis optaget af de dramatiske økonomiske konsekvenser for skolen, som nedlukningen også kunne forårsage. Lykkeligvis fik vi ret tidligt stillet i udsigt, at der ville komme økonomiske hjælpepakker til højskolerne. I skrivende stund, her i starten af december, er det fortsat uvist, hvordan skolens økonomi kommer til at se ud i dette regnskabsår, men vi har en forhåbning om, at vi er kommet igennem året med skindet på næsen.

Mens eleverne sad isolerede hjemme på deres værelser, knoklede medarbejderne i starten med forskellige renoveringsopgaver på skolen. Lige indtil det viste sig, at også vi blev omfattet af lønkompressionspakkerne, der betød, at medarbejderne skulle hjemsendes. Meget mærkeligt ikke at måtte gøre sig nyttig for sin

løn.

På skolen havde vi også en lille gruppe internationale elever, som sammen med danske elever der havde sårbare familiemedlemmer derhjemme, måtte forblive på højskolen. Læs artiklen om dem andetsteds i årsskriftet.

Uvisheden og forlængelserne af nedlukningen i foråret trak tænder ud. Hvor længe kunne vi holde forhåbningen om at komme i gang igen i live hos de hjemsendte elever? Til sidst var ønsket om afklaring næsten ligeså stort som ønsket om at kunne komme tilbage i drift. Uvisheden viste sig at være en svær dansepartner for mange af os. Den 7. maj skrev jeg om morgenen ud til elever og medarbejdere, da der senere på dagen blev varslet en vis genåbning af samfundet, men det var uvist om højskolerne var omfattet:

"Alt føles som tomgang.... Jeg er ret vild med Shaka Loveless sang, men har egentlig aldrig rigtigt følt mig tekstmæssigt ramt af den. Det har bare været en ørehænger med et fedt beat. Men da jeg hørte den i radioen i morges på vej hjem fra køret, fik jeg pludselig en følelse af, at også teksten havde en masse at sige mig.

Tomgang, - et mærkeligt ord. Det rummer både noget med at vente på noget, der skal til at ske, og også et element af noget uforløst. En venteposition, hvor du ikke er sikker på, om du kommer ud af stedet. En blanding af håb og bekymring for, hvad der sker lige om lidt.

Jeg sover ad h... til for tiden; det har jeg vist gjort de sidste 2 måneder, hvis jeg skal være ærlig over for mig selv. Jeg er ikke god til uvished. Faktisk er jeg en del dårligere til det, end jeg troede, jeg ville være. Det kører rundt i hovedet - først og fremmest med en masse frustration over ikke at have holdet i gang på højskolen. Den lange, men dejlige proces, det er at bygge et højskolehold op. Alle de ting vi gør, har planlagt, alle de justeringer vi laver undervejs - hold op, hvor jeg savner dem. Højskole helt nede i maskinrummet. Den vellykkede undervisning, de personlige snakke, dem vi hver især kommer ind på livet af; lærer at kende. De grin og glæder, vi deler. Følelsen af, at vi hver især vokser i hinandens selskab; at vi ser jer elever vokse...

Det er som om, alt er sat på pause og med en følelse af, at vi forpasser øjeblikket. Den tid, vi skulle have haft sammen, forsvinder mellem fingrene på os. Det er næsten ikke til at bære. Alligevel gør vi vel alle sammen noget, der

får os igennem og bringer noget andet med sig. Min dårlige søvn fx har gjort, at jeg aldrig har set så mange solopgange om foråret før. Når jeg alligevel vågner tidligt, så er det ud og se en fugl, få noget luft og mærke dagen, inden arbejdsdagen går i gang. Så bliver jeg alligevel lidt taknemmelig – noget får jeg da med, i den her limbo-tilstand, vi befinder os i!

Jeg håber I alle oplever noget tilsvarende i jeres liv. Noget nærvær med dem, I bor sammen med, noget strikning I endelig har fået tid til, bøger I får læst, et instrument I får spillet på eller alt muligt andet, som trods alt kan give os liv, mens livet ellers er sat på standby.

Alt føles som tomgang... 2 måneders ventetid. Tænk, om man skulle sidde i et lyskryds i to måneder med bilen tændt og vente på grønt lys... -også selvom man som jeg, nu kører el-bil, og dermed ikke forurener i tomgang - så er det et skrækkeligt billede. Men i dag kommer forløsningen, venner. Med stor sandsynlighed vil Mette F i eftermiddag, eller i aften, fortælle os, om holdet kommer i gang igen, eller om vi skal bede jer om at hente jeres ting. Det er, som da man var barn og vågnede op d. 24. december og syntes at dagen var meeeget lang, når gaverne først blev delt ud om aftenen... (hvem har i øvrigt fundet på den skøre tradition?).

På den ene side er det som at vente på en stor julegave, på den anden side er der desværre også en risiko for, at julen ender med at blive helt aflyst! Det er nærmest umenneskeligt. Men det er der jo så meget, der er for tiden, og når man bliver allermest trist, er vi vel mange, der finder trøst i, at vores afsavn trods alt gør en masse godt: Danmark ser ud til at komme meget skånsomt gennem pandemien. Nu taler de endda om, at vi kan lægge sygdommen ned til sommer. Hvem havde troet det i det dystre, nærmest angstprægede samfund, vi befandt os i for en måned siden?

Nu er det som om, vi er helt bange for at skulle tilbage til hverdagen igen. Måske endda en hverdag, der ligner noget, vi kender lige om lidt og i hvert fald efter sommer. Jeg vil hilse det hele velkommen. Jeg er bekymret for, hvornår vi kan give kram igen, da jeg er klart på det hold, der synes, at det er godt, at vi tør være fysiske i vores omgangsform. Et kram - det luner helt ind i marven. Men selv uden kram bliver det godt at kunne være sammen med flere igen. Sammen på afstand lidt endnu. Men sammen.

Om det bliver med alle jer dejlige mennesker, vi så småt var ved at lære at kende på forårsholdet 2020, det får vi at høre senere i dag. Jeg håber inderligt, at vi får den melding, vi alle drømmer om. Særligt hvis det bliver en åbning uden alt for mange restriktioner... Uanset hvad, så får vi en dag en afklaring og uvisheden ophører for en stund. Det trænger jeg til, måske gør du også?

Hvis jeg kan skrive ud til jer i aften, at I må komme igen, så vil jeg være det lykkeligste menneske i Uldum og omegn. Tror sgu, jeg går op i tårnet og synger

fædrelandssange ud over byen!

Hvis det bliver den triste besked, jeg må skrive til jer om, at vi ikke får lov, så bliver det sørme en kunst i nogle dage at få vendt det til noget positivt. Men jeg ved også, at det positive kommer igen. Uvisheden starter fx med at gå væk på den korte bane... Så er der alt det med højskolens økonomi og bekymringer om, hvornår vi så kommer i gang, og alt det der. Men det kan håndteres.

Uanset om vi kommer i gang igen, så kommer en masse i gang igen. Vi kan mødes med venner på cafeer, på museer, i zoologiske haver, i familierne og i indkøbscentre (nå nej- det sidste hader jeg faktisk...). Livet vil langsomt vende tilbage til normalen, og vi kan som samfund se hinanden i øjnene og sige, at vi har gjort det godt. Det havde omkostninger. Vi er alle gået glip af noget, og for højskoleelever en masse, men vi holdt sammen. Sundhedssystemet klarede den, fællesskabet bestod, opbakningen til systemet og politikerne består. Jeg er så stolt over og glad for at bo i Danmark i den her historiske periode. Aldrig har ordet samfund haft så stor betydning. Vi har fundet sammen - hver for sig. Alt føles som tomgang... men kun lidt endnu. Senere i dag kan vi komme videre med vores liv. Jeg håber og ønsker det bliver sammen med jer, men selv hvis det ikke gør, så kommer vi trods alt videre. Og det er godt."

Afklaringen kom ikke for højskolerne d. 7. maj. Efterskolerne kom i gang, men nedlukningen blev forlænget yderligere for højskolerne.

startet 1. marts.

Måske de mærkeligste forhold nogensinde for et langt kursus, men alligevel godt at det

HØJSKOLERNE TILBAGE I DRIFT

Bedst som vi næsten havde opgivet håbet om at starte igen, da der nu var så kort tid til, at højskolerne stoppede i juni, så kom vi med kort varsel i gang d. 27. maj. Vi kunne forlænge holdet med en uge i slutningen af juni, selvom vi så gik direkte fra det lange kursus til at starte op med korte kurser. Derfor vi fik vi 4 ½ uge sammen med forårsholdet 2020.

Det blev nogle meget særlige og bevægende uger med skrappe restriktioner for at undgå smitteudbrud. Eleverne var opdelt i små grupper, der måtte være tæt. Vi kunne ikke synge i foredrags- og spisesalen, og vi lagde så mange aktiviteter, som vi kunne, udendørs. De fleste elever valgte at komme tilbage på de præmisser. Dog kun få af de 19 elever, der var

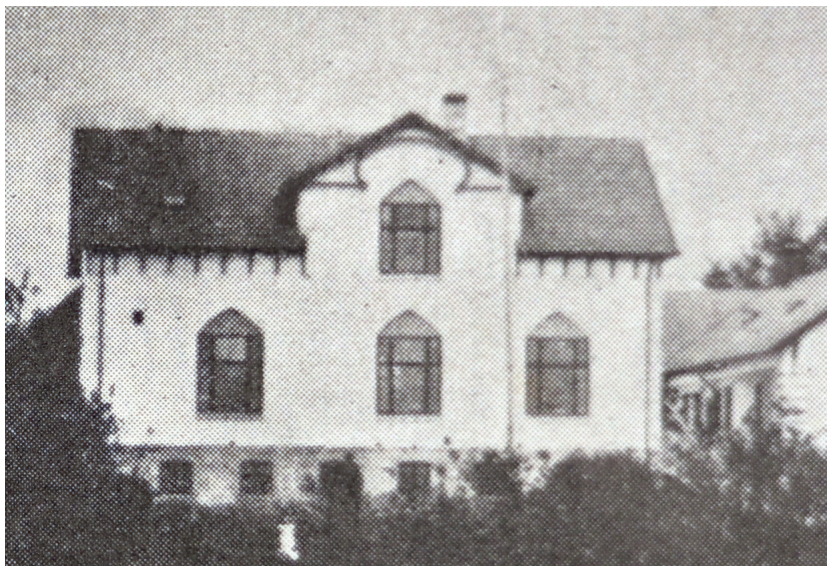
/// Tænk om man skulle sidde i et lyskryds i to måneder med bilen tændt og vente på grønt lys

lykkedes til sidst. Forårsholdet 2020 vil gå over i historien; sjældent, om nogensinde før, er et højskolehold på Uldum blevet udfordret, som det her hold. Men de klarede det fantastisk flot. Efter måneders hjemmeisolation var det som en flok køer, der kommer på græs om foråret! Der var knald på og god stemning lige til det sidste på trods af adskillelse og al den tid ,der måtte bruges på ekstra rengøring!

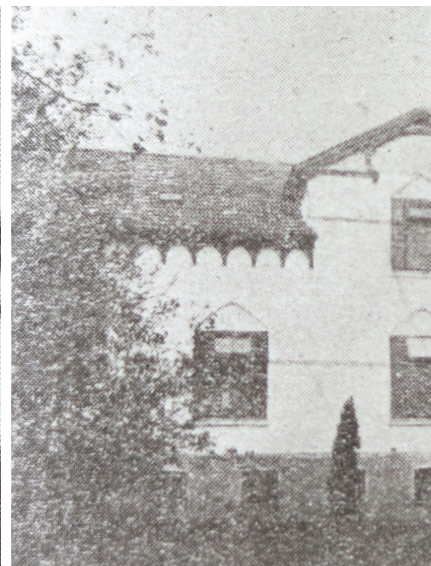
SOMMERKURSER MED RESTRIKTIONER

De 5 korte ugekurser var tilsvarende underlagt

TÅRNET FYLDER 100 ÅR

Bygningerne før tårnet blev bygget.

Det nybyggede tårn i 1920.

særlige restriktioner med afstand, hygiejne og rengøring. Gymnastiksalen blev brugt til foredrag og morgensamlinger på flere af kurserne, så afstandskravene ved fællessang kunne overholdes. I år var vores to tidligere musikkurser, Folkeligt og Rytmask, afløst af et nyt musikkursus med Jacob og Frederik ved roret. Alt i alt må vi sige, at sommerens korte kurser, på trods af corona-benspændene, gik rigtigt godt; og ikke mindst, at vi slap for coronaudbrud undervejs. Smittetrykket i samfundet var også meget lavt i sommers, og det samme kunne siges, da vi startede det lange kursus op i august.

ET REKORD-EFTERÅR!

For første gang i Uldum højskoles historie havde vi et 18 ugers efterårshold foran os, efter at vi har nedlagt et sommerkursus og lagt en uge mere til det lange kursus. Nyt var også, at for første gang siden vi startede op med august-optag i starten af 1990'erne, havde vi fuldt hus fra start om efteråret. 29 elever fra foråret valgte at starte igen til august; de havde ikke fået nok af højskolen pga. den 12 uger lange nedlukning. Søgningen til

højskolerne generelt var kæmpestor i dette efterår, formentlig fordi de unge var afskåret fra mange andre muligheder pga. corona. Vi tog 96 elever ind og havde derudover en lang venteliste! Når vi ikke fyldte skolen til bristepunktet, handlede det om, at vi gerne ville sikre, at vi havde plads nok til at kunne overholde de nye restriktioner, som vi lagde ud med. For coronaen var som bekendt ikke gået i sig selv igen i løbet af sommeren. Tværtimod, skulle det vise sig.

Holdet kom godt i gang, heldigvis uden at vi fik smitte fra starten af. Efterårets studietur til Norge blev aflyst pga. corona-udrejsereglerne. Så vi måtte finde en erstatning for rejsen til Lillehammer, og så gjorde vi som resten af Danmarks befolkning gjorde i sommeren 20 – tog til Bornholm; med ophold på Bornholms højskole! En meget vellykket tur. Desværre slap vi ikke helt for coronanedlukning. Således måtte alle elever og medarbejdere hjem at vende en uges tid i slutningen af september, da en enkelt elev blev konstateret positiv. Heldigvis blev det ved den ene. I skrivende stund, hvor smitten

Tårnet i dag.

stiger og stiger, holder vi vejret og krydser alt vi har for at slippe for endnu et udbrud. Med nu to uger tilbage af efterårsholdet håber vi, at kunne holde skruen i vandet, så vi kan sætte et almindeligt punktum for et i øvrigt super godt efterårshold. Et hold, der har omfavnet alle benspændene og fokuseret på alt det, vi kan i stedet for at kløjes i det, der ikke er muligt.

ALT DET DER IKKE BLEV...

På mange måder blev 2020 et år på trods. Det var det i samfundet som sådan og naturligvis også på højskolerne.

Det skulle have været et år i genforeningens tegn. 100-året for sønderjydernes hjemkomst til Danmark. Genforeningen, der på Uldum Højskole blev fejret med det nyopførte flotte tårn, som siden har været højskolens vartegn. Man skulle forene de to eksisterende bygninger med en sammenbygning og valgte at lave den nye bygning som et tårn, der kunne ses fra stor afstand. Symbolikken var til at føle på.

2020 var også 75-året for afslutningen af anden verdenskrig. Ganske som med genforeningsarrangementerne, der ikke blev

afholdt, pga. corona, så måtte vi aflyse et Syng-spis-og-snak-arrangement for egnens borgere, der skulle have handlet om besættelsens afslutning. Trist og ærgerligt.

Mange af skolens mærkedage blev heller ikke til noget; Højskoledagen i marts og Elevmødet i april blev aflyst.

Det 12 uger afkortede forårshold kom ikke til Belgien og vores rejser til Kenya i juni og her i januar 2021 er naturligvis også aflyst.

Nu ser vi frem til endnu et forår i coronaens tegn. Men heldigvis med håb om snarlig bedring i lyset af vaccinerne, der er har meldt deres ankomst. Dem trænger vi til! For en højskole med begrænsninger for fællesskabet, er en udfordring. Vi laver højskole for at skabe fællesskaber, og i en coronatid er det en udfordring at være flere sammen. Essensen af de retningslinjer, eller benspænd om man vil, der følger af arbejdet med at undgå smittespredning, går stik imod intentionerne med et højskoleophold. Vi bærer fx mundbind lige nu, og eleverne er opdelt i ganggrupper, som skal holde afstand til de øvrige elever. Det

er ikke god højskole.

”Sammen hver for sig”, som er et glimrende slogan, og som på mange måder beskriver det samfundssind, der har præget vores land de sidste 9 måneder, ja det rimer bare ikke så godt på højskole. For højskole er om noget præget af nærvær; vi skal lære hinanden at kende, for at blive klogere på livet. Vi har nu på to lange kurser og en stribe korte sommerkurser fundet vores vej mellem alle benspændene. Der er lavet god højskole, men det har til dels været på trods. Det har været, og det er, både

mærkeligt og helt forkert, når vi som ansatte på en højskole skal være skeptiske, når elever og kursister bliver i for godt humør og får trang til at danse og synge! Vi vil have vores almindelige højskoleliv tilbage... Kom så med den vaccine!

Jeg vil gerne afslutningsvis takke elever, kursister, bestyrelse, elevforening og ikke mindst alle de fantastiske medarbejdere, som har knoklet for at få Uldum Højskole godt igennem denne besværlige tid.

Højskolens tur til Norge blev i år erstattet af en tur til Bornholm.

SOMMERKURSER 2021

HÆRVEJEN

28. juni - 4. juli

Natur, kultur og historie med vandringer langs de gamle hærvejsspor.

VÆRKSTEDSUGE

5. juli - 11. juli

Sølvværksted, Raku-keramik, Akryl-maleri, Læder, Skriveværksted, Pileflet og Mexicansk kunsthåndværk: Papmaché Alebrije.

MUSIKKURSUS

12. juli - 18. juli

Jazz, soul, funk, latin, rock - se alle fag på hjemmesiden.

FAMILIEKURSUS

19. juli - 25. juli

100% familie - 0% hverdag. Fuld fart i en traditionsfyldt højskoleramme.

ØSTJYSKE LANDSKABER

2. august - 8. august

Naturvandringer langs Gudenåen, Vejle og Kolding fjorde.

SOLHVERV

LIV

170 Solhverv

Jacob Vestager Tybjerg, 2015

Musical score for 'Solvhverv' in G major, 4/4 time. The score consists of five staves of music with lyrics underneath. Chords are indicated above the notes. The lyrics are: 'Nu tru-er mør - ket, — det kom-mer stil - le. — Bli-ver det sol - hverv i - gen en gang? Og blæs-ten rus - ker snart nøg-ne gre - ne — de vis-ne bla - de, den sid-ste sang. — Na-tu-ren hvi - ler med tå - ge-slør - så spør-ger li - vet om du mon tør? — Om du mon tør?'

Chords: Dadd⁹, Bm /a, G^Δ, Aadd⁹, Dadd⁹, Dadd⁹, Bm /a, G^Δ, Aadd⁹, A/c[#], A, D, A/c[#], Bm, F[#]m/a, F[#]m, G, E^o, A^{7sus4}, A⁷, D.

1 Nu truer mørket, det kommer stille.
Bliver det solhverv igen en gang?
Og blæsten rusker snart nøgne grene -
de visne blade, den sidste sang.
Naturen hviler med tågeslør -
så spørger livet om du mon tør?
Om du mon tør?

2 Det er en dag som de tusind andre,
og tør du spørge igen en gang:
Om vi skal følges igennem mørket,
igennem lyset, i sorg og sang?
Og svaret lyser som solen varm:
Ja, vi skal følges i livets larm,
i livets larm!

3 Det er den dristigste dåd af alle
 at turde spørge med udstrakt hånd –
 for livet er jo som året broget,
 selv korte dage kan veje ton.
 Men tør du spørge med åbent sind,
 da svinder sorger og mørke ind,
 og mørke ind.

4 For svaret bærer et solhverv i sig,
 det ja som lægger en hånd i din.
 Så kommer lyset igen med varmen,
 da spirer atter den gamle vin.
 Det bliver forår igen, igen –
 fortræng nu mørket og solen tænd!
 Og solen tænd!

Margrethe Vestager, 2015
 Trykt med tilladelse af ophavsændene.

ULDUM HØJSKOLE
 7477 Uldum
 E-mail: uldum@uldum-hojskole.dk

Af Jacob Vestager Tybjerg og
 Margrethe Vestager

HØJSKOLE MED MUNDBIND OG LITERVIS AF

Vi har bedt to elever fortælle om deres oplevelse af at gå på højskole i en corona-tid.

SPRIT

Af Anna Margrethe Koefod

Jeg husker tydeligt den onsdag aften, vi fik at vide at vi skulle hjem. Vi havde i en længere periode gået i spænding og ventet på, om det blev vores tur, men vi var overbeviste om, at det ikke ville ske. Vi havde aftenfag, og sidst i timen kom nogle af de andre elever ind og forstyrrede os. Vi anede ikke, hvad der foregik, så vi blev ved med at sende dem ud. Da vi endelig kom ud, fortalte de, at der havde været pressemøde. Kort tid efter skulle vi mødes i Store Skolestue. Jeg var stadig overbevist om, at vi ikke skulle hjem.

I første omgang tror jeg ikke, det helt gik op for mig, så jeg tænkte ikke så meget på det. Det var selvfølgelig rigtig trist, men vi blev jo kun sendt hjem i to uger. Der var ret mange, som blev berørt af det, og for nogen var det en meget svær situation. Vi stod til at miste en del af vores helt fantastiske højskoleophold, og

det var selvfølgelig en ubehagelig tanke. Det bekymrede mig ikke så meget i starten, men jo længere tid der gik, jo mere frustrerende blev det. Til sidst i vores hjemsendelse var jeg meget bange for, at vi slet ikke ville komme tilbage. Heldigvis nåede vi tilbage, så vi kunne afslutte vores ophold sammen.

TID TIL PROJEKTER

Det var mærkeligt at være hjemme, men jeg brugte tiden med hele min familie, så det gik ret stærkt. Jeg brugte stort set al min tid udenfor, og havde tid til at lave en masse projekter, som jeg ellers ikke ville have fået lavet. Jeg havde ikke supermeget kontakt med højskolen, mens jeg var hjemme, men fulgte dog lidt med i de ting, der skete på Facebook. Inden vi blev sendt hjem, var jeg rimelig sikker på, hvad jeg skulle efter højskole. Holde fri hele sommerferien og måske lige tage ud at rejse med en veninde. Flytte til København

Alberte Aarlund Sørensen og Anna Margrethe Koefod elever på forårs- og efterårsholdet 2020

med en af mine veninder fra højskolen, arbejde og læse nogle fag op og begynde at studere efter den efterfølgende sommerferie.

ET SABBATÅR MERE?

Der var en klar plan. I lang tid tænkte jeg ikke, at der var noget, der skulle ændre sig, men jo

// Dette ophold har givet mig meget mere, fordi der hele tiden har været en risiko for, at vi kunne blive sendt hjem og miste det, vi havde her. Jeg har hele tiden følt, at jeg blev nødt til at gøre alting fuldt ud og ikke spille tiden.

længere vores hjemsendelse blev, jo mere i tvivl blev jeg også. Jeg har altid været indstillet på, at mine planer kunne ændre sig men følte, at det var en stor beslutning at sige "ja" til et sabbatår mere, hvis man da stadig kan kalde det det. Jeg tænkte længe over det og valgte at blive skrevet op til efterårsholdet.

Da vi efter to-en-halv måned kom tilbage på højskolen, var jeg stadig i tvivl, om det var den rigtige beslutning. Selvom der var mange ting, som var ændret, var det bare rigtig dejligt at være tilbage med alle de søde mennesker, som man jo havde lært at kende så godt på så kort tid. Vi brugte ufattelig meget tid udenfor i det gode vejr, der kom bragende ind over os og nød at vi igen kunne være sammen.

Jeg var dog stadig meget forvirret over, hvad jeg skulle. På den ene side ville jeg gerne videre og havde det svært med at skulle begynde på et tredje sabbatår. På den anden side følte jeg overhovedet ikke, at mit højskolebehov var blevet opfyldt. Egentlig følte jeg, at jeg havde fået mange gode og

stærke venskaber, men jeg manglede mere tid til bare at gøre det, jeg ville. Der var mange af fagene, jeg ikke følte, jeg havde prøvet, hvilket var en stor del af grunden til, at jeg lige netop valgte Uldum Højskole. Efter langt tids overvejelse besluttede jeg mig for at vende tilbage efter sommerferien og udsætte mine planer om at flytte til København til efter jul.

VILLE IKKE HAVE UNDVÆRET DET

Den første dag tilbage blev jeg mødt af mine to nye roomies. Selvom det var mærkeligt at være tilbage med et helt andet hold, kunne jeg mærke efter meget kort tid, at det var den helt rigtige beslutning.

Der var selvfølgelig mange ting, som var anderledes, men jeg har ikke følt, at det har ændret mit ophold. Nu kan jeg slet ikke forestille mig, hvordan det havde været, hvis jeg ikke havde valgt at komme tilbage. Jeg er så glad for alle de nye mennesker, jeg har mødt, og alle de oplevelser, vi har haft sammen og kunne på ingen måder forestille mig at have været det foruden.

Dette ophold har givet mig meget mere, fordi der hele tiden har været en risiko for, at vi kunne blive sendt hjem og miste det, vi havde her. Jeg har hele tiden følt, at jeg blev nødt til at gøre alting fuldt ud og ikke spille tiden. Det har gjort, at det hele er blevet meget mere intenst, og venskaberne er opstået på rekordtid.

Af Alberte Aarlund Sørensen

Jeg mindes tydeligt følelsen i maven, da vi sad i store skolestue første dag på højskolen. Et hold velfriserede søde og spændte unge, som var klar på et forårshold på Uldum højskole. Da klaveret lød og vi sammen sang i højskolesangbogen, kunne jeg for alvor mærke, at det krillede i maven. Jeg glædede mig og smilet blev kun større ved tanken om alt det, der skulle til at ske. Alt det der så skete, var på ingen måde forudsigeligt. På et splitsekund blev hverdagen og livet som højskoleelev ændret.

VI SKAL HJEM

Der blev for alvor prikket hul på den ellers trygge og sammentømrede højskoleboble, da vi i starten af marts 2020 blev sendt hjem

“ Det var endelig mit år, hvor jeg skulle opleve så meget, at jeg nærmest ville få helt ondt i kinderne af at smile.

fra vores højskolehjem, da coronaepidemien ramte Danmark som en tung og mørk dyne. Jeg glemmer aldrig, hvor jeg var, da vi blev sendt hjem, og vores kære statsminister Mette Frederiksen lukkede det danske samfund ned. Jeg havde Idræt på tværs og vi var i fuld gang med mørkegemme i gymnastiksalen, da døren åbnedes og vi blev blændet af lyset og et par elever fortalte, at vi skulle sendes hjem. Fra det øjeblik var der uro i maven, og det krillede på en ubehagelig måde. 2 uger blev til knap to måneder, to måneder væk fra sine venner og en omgangskreds, man netop var begyndt at blive tætte med. Det gjorde ondt, og utallige dage blev ens, timerne gik i ring. Man stod op, kiggede ud af vinduet, spiste morgenmad og tænkte “hvad så i dag?”. Men vi fandt sammen, på en anden måde end i Uldum. Fællessang på Facebook, pubquiz på discord og snakke på tværs af diverse medier.

Det var så også de eneste højdepunkter i flere måneder. Oftest var det en følelse af magtesløshed og uvidenhed, som fyldte mig, fordi jeg burde gøre så mange andre ting end at ligge her og se Netflix dagen lang. Det var endelig mit år, hvor jeg skulle opleve så meget, at jeg nærmest ville få helt ondt i kinderne af at smile. Hvis ikke højskole, så skulle jeg rejse verden tynd og favne forskellige kulturer. Men nej, nu kunne jeg ligge lige her i min seng i min hjemby langt ude på landet og lave ingenting. Jeg burde stadig lave noget, rydde op i alt mit rod, skrive dagbog, planlægge fremtiden og lave det sprødeste surdejsbrød. Men både i det ene og andet tilfælde var “burde” et uforløsligt ord, som bare kunne gemmes langt væk. For jeg kunne ikke regne med noget eller mig selv, dagene gik i ring, imens man sad og

så pressemøde efter pressemøde og blev beordret til at blive hjemme. Det værste var, at meget af min livsgejst blev taget fra mig. Jeg manglede friheden, lykken, krammene og højskolen.

HØJSKOLEBOBLEN GENOPBYGGES

Heldigvis kom vi tilbage i juni, og en ny hverdag skulle nu i samarbejde bygges op. Med et par meters afstand, opdeling i familiegrupper og andre restriktioner skulle højskoleboblen genopbygges. Restriktionerne er alt andet end det, højskoleværdier bygger på, jeg syntes det var hårdt, at det nærvær nu skulle tilbageholdes og begrænses. Men sommersolen var på sit højeste, bænkenene kom ud i gården, Udgård strand viste sig og vi mærkede det bløde sand fra volleybanerne imellem træerne. Varmen kom atter til Uldum. Slutspurten blev sat ind og hvert øjeblik sugede jeg til mig, alt fra spil på udgård strand, is fra Brugsen, kolde øl til pubquiz i gården og fredfyldte solnedgange med afstand gjorde, at værdierne for en højskole fik et skub og beviste at corona ikke kunne splitte et

forårshold ad.

Tårnene trillede, da afslutningsdagen i kalenderen var nået, farvelkrammere var erstattet med albue highfives, men også kram i smug. Sommerferien kom og jeg vidste nu, at det her ikke skulle slutte - det her sted var blev mit andet hjem, og jeg manglede et ophold uden afbrydelser. Og i denne verden hvor coronaen buldrede derud af, var roen og min søgen efter at udfolde mig at finde lige her - i højskolerammer, hvor man kunne vokse.

Efterårsholdet startede og maveforømmelsen var en anden denne gang, jeg kendte stedet og 1/3 del af menneskerne. Derudover var restriktioner spidset til og vi skulle nu opholde os det meste af tiden i ganggrupperne. Litervis af sprit, rengøring og afstand blev nu en også en del af proceduren og hverdagen. Senere kom de forpulede mundbind, som vi skulle bære på de mærkeligste tidspunkter, men det er en anden snak. Hverdagens smukke og uforudsigelige øjeblikke fyldte stadig tilværelsen. Fra blåaftner og fællessang til weekendens sjove aktiviteter og fester blev sensommeren for alvor udnyttet.

MAVEPUSTER

Nu gik turen til Bornholm, da Norge ikke ønskede indrejse fra region Midtjylland. Men vilde og naturskønne Bornholm blev det. En uge fyldt med nærvær, vandring i klippernes vilde verden og ølsmagning var lige, hvad man havde brug for. Og man fik på en eller anden måde stillet sit rejsebehov. Vi kom hjem efter 7 timers transport med det samme fugtige mundbind på. Ugerne kørte på skinner, indtil vi fik et smitteudbrud, heldigvis var højskolen hurtige til at reagere og efter en uge i selvisolation med 2 negative testsvar hver, var vi tilbage. Det var en mavepuster, som ramte os, og som gjorde, at respekten for at forhindre

nye smitteudbrud, var noget vi elever tog til os. Frygten for endnu en skuffende besked ligger stadig og ulmer. Vi har nu en lille måned tilbage af opholdet, og jeg ønsker så inderligt, at vi får den sidste tid sammen her. Julen nærmer sig, og den skal ikke have for lidt af den klassiske julemusik, gaveproduktion til familien og hygge i hver en afkrog af højskolen. Jeg ved, det bliver absurd hårdt at sige farvel til stedet og menneskene, jeg har gennemgået denne epidemi med. For selvom

Restriktionerne er alt andet end det, højskoleværdier bygger på, jeg syntes det var hårdt, at det nærvær nu skulle tilbageholdes og begrænses.

tiden med corona har følt ubehageligt lang og besværlig, så har jeg lært enormt meget om at elske hverdagen og være en del af et fællesskab i uvante rammer. Det har vist sig på så mange punkter, at det er netop det, der har båret os igennem epidemien. På den måde tydeliggøres det, at det bedste sted at være i denne tid er lige her på denne højskole. Vi har hinanden, og det er alt, hvad vi har brug for. Vi har som højskole været på kanten til at skilles, men har under dette pres skabt en livsglæde og et fællesskab stærkere end før. Minderne og oplevelserne fra dette år har været så kontrastfulde, at jeg på både godt og ondt har lært så meget om mig selv og fællesskabet under pres. At jeg sidder nu her efter et heftigt år, med en krillende følelse i maven og smil på læben, for vi har som mennesker viet os til livet og sagt ja til både modgang og medgang, og det fik vi. Året 2020 blev et vildt år og har gjort indtryk på hver en sjæl, men også et år hvor en epidemi gjorde at fællesskabet voksede sig stærkere.

*Alberte optrådte på
højskoledagen 2019*

JUBILARER PÅ ULDUM HØJSKOLE

Højskoledagen er også for gamle elever som er jubilarer. Da vi var nødt til at aflyse sidste års højskoledag, vil vi i år også fejre jubilarer fra sidste år.

Det er i 2020 og 2021 årgangene:

20 års jubilæum Årgang 1999-2000 og 2000	og	2000-2001 og 2001
25 års jubilæum Årgang 1994-1995 og 1995	og	1995-1996 og 1996
30 års jubilæum Årgang 1989-1990 og 1990	og	1990-1991 og 1991
40 års jubilæum Årgang 1979-1980 og 1980	og	1980-1981 og 1981
50 års jubilæum Årgang 1969-1970 og 1970	og	1970-1971 og 1971
60 års jubilæum Årgang 1959-1960 og 1960	og	1960-1961 og 1961
65 års jubilæum Årgang 1954-1955 og 1955	og	1955-1956 og 1956
70 års jubilæum Årgang 1949-1950 og 1950	og	1950-1951 og 1951

ÅRSMØDE & HØJSKOLEDAG

Lørdag 13. marts 2021

I forbindelse med vores Højskoledag glæder vi os til at se medlemmer af Elevforeningen og Skolekredsen, jubilarer, tidligere elever og medarbejdere, lokale borgere og andre med tilknytning til og interesse for Uldum Højskole .

Vi håber det i 2021 bliver muligt at gennemføre dagen i modsætning til aflysningen grundet corona i 2020.

Vi vil derfor anbefale, at du følger med på vores hjemmeside og facebookside i forhold til udsigterne for dagen. Vi skriver naturligvis direkte ud til de tilmeldte, hvis arrangementet må aflyses.

PROGRAM

Kl. 9.30 Kaffe og rundstykker

Kl. 10.10 Velkomst i gymnastiksalen

Kl. 10.30 Sang og fortælletime med højskolens musikkyndige medarbejdere om den nye Højskolesangbog.

Kl. 12.00 Middag

Kl. 12.45 Rundvisning på højskolen.

Kl. 13.30 Generalforsamling i Skolekredsen i foredragssalen. Forstander og formand for højskolens bestyrelse fortæller om tilstanden på Uldum Højskole. Regnskab fremlægges og der er valg til bestyrelsen.

Kl. 14.30 Kaffe, kage og højskolesang i spisesalen og pyramiden

kl. 16.00 Afslutning

Det koster 100 kr. at deltage i dagen. Beløbet betales inden dagen, enten på mobilpay 83898 eller som en bankoverførsel til Reg.nr. 0877 Kontonr. 8775626822. Husk at skrive navn og højskoledag på din indbetaling. Sidste tilmeldingsfrist er den 5. marts.

UDENLANDSKE UNGE STRANDET I ULDUM:

Vi vil hellere være her end derhjemme

10 udenlandske højskoleelever har været strandet i Uldum under hele corona-krisen. Deriblandt to englændere, en franskmand og en amerikaner. De føler sig heldige, fordi det lige netop er Danmark, de har opholdt sig i under den verdensomspændende pandemi.

**Af Ingrid Trier,
Artiklen er bragt i Horsens Folkeblad 16.maj 2020**

Uldum: Danske og amerikanske flag hænger på tværs over gangkøkkenet på Uldum Højskole, på et bord ligger æbler og radiser, der senere skal indgå i aftensmaden, og på væggen hænger resterne af en Donald Trump-maske, der blev brugt til den sidste store temafest.

I køkkenets hjørnesofa har fire unge kvinder grinende sat sig sammen. De kommer fra England, USA og Frankrig og har de sidste to måneder som nogle af de eneste højskolekursister boet på Uldum Højskole. For mens de omkring 100 danske højskoleelever efter nedlukningen af Danmark afbrød deres højskoleophold, måtte de udenlandske studerende blive.

- I første omgang troede vi jo kun, det var for 14 dage, at de andre tog hjem, så det kunne ikke betale sig for os at rejse hjem, fortæller 22-årige Anais Pineau-Højbjerg, der er halvt dansk, men har boet hele sit liv i Frankrig.

MERE FRIT

Siden har situationen gang på gang ændret sig, og selvom højskolen nu har været stort set mennesketom i to måneder og bliver ved med at være det frem til 8. juni, har hun ikke fortrudt valget om at blive.

- Jeg har venner i Frankrig, der nærmest har været spærret inde i en lejlighed på 20

kvadratmeter på grund af udgangsforbuddet, og hvis jeg skulle være rejst hjem, ville det også have været meget begrænset, hvad jeg kunne lave. I Danmark er der meget mere kontrol med epidemien, vi har hinanden, og vi har kunnet færdes mere frit, fortæller Anais Pineau-Højbjerg, der heller ikke har turdet rejse hjem, da hun som fransk statsborger ikke var sikker på at kunne komme ind i Danmark igen, hvis hun ønskede det.

Anais Pineau-Højbjerg har ligesom dansk-amerikanske Anja Meerwald gået på Uldum Højskole siden sidste efterår og havde netop forlænget opholdet med fire måneder fra 1. marts, da coronakrisen ramte. De to planlægger at flytte sammen i en lejlighed i København på den anden side af sommerferien, hvor Anais Pineau-Højbjerg sandsynligvis skal studere på CBS, og Anja Meerwald håber at finde et arbejde som sygeplejerske.

SKYLDFØLELSE

For Anja Meerwald har beslutningen om ikke at rejse hjem til USA under coronakrisen været fyldt med kvaler.

- Jeg har ændret min flybillet tre gange, og nu har jeg besluttet mig for at rejse hjem til juli i seks uger. Min far er i risikogruppen, så jeg vil gerne hjem og besøge dem. De skulle have

været til Danmark flere gange her i foråret, men har ikke kunnet rejse, så min tur hjem til sommer bliver min eneste mulighed for at se dem i lang tid, fortæller Anja Meerwald, der har dobbelt statsborgerskab og derfor er sikker på, at hun kan komme ind i Danmark igen.

Som tidligere intensiv sygeplejerske i USA har hun haft det noget ambivalent med at være på den danske højskole.

- Det er meget mærkeligt at være her, for jeg ved også, hvor hårdt og voldsomt, det er i USA lige nu. Jeg er lidt flov og har lidt skyldfølelse over at have det så godt her. Jeg ville egentlig gerne hjælpe til derhjemme, men på den anden side, så tør jeg ikke, forklarer Anja Meerwald.

BANGE FOR AT TAGE HJEM

Også de to engelske piger, Claudia Comyn fra Cambridge, der læser skandinaviske studier og derfor er på udveksling i Danmark, samt dansk-iranske Nellie Khossousi, der er opvokset i London, er glade for at opholde sig på Uldum Højskole under coronakrisen.

- Jeg føler, det går helt amok i Storbritannien lige nu, og jeg er lidt bange for at tage hjem. Samtidig vil jeg gerne være i Danmark så lang tid som muligt for at lære mest muligt dansk. Mit universitet sendte en mail, hvor de bad mig om at komme hjem, men den slettede jeg,

fortæller Claudia Comyn, der kun nåede 10 dage på Uldum Højskole inden nedlukningen af Danmark.

Heller ikke Nellie Khossousi tør rejse hjem til London.

- Jeg drømmer om at komme til at bo i Danmark og er meget glad for at kunne bo her på højskolen. Jeg har familie i Danmark, men det havde ikke været fedt at skulle bo ved dem som gæst på sofaen under hele krisen. Her har vi det godt, fordi vi har nogle at tale med, der er i samme situation, og vi har mulighed for at benytte os af alle højskolens faciliteter, fortæller Nellie Khossousi.

Nu ser hun ligesom de tre andre piger voldsomt frem til at afslutte deres højskoleophold sammen med deres kammerater fra 8. juni og tre uger frem.

- Vi har gået og cyklet de samme ture mange gange og har videochattet rigtig meget med vores familie og venner derhjemme. Den sidste uges tid er vi begyndt selv at lave mad, men det bliver også rigtig godt, når de andre kommer tilbage, og vi kan få afsluttet vores ophold ordentligt og sagt rigtig farvel, lyder det enstemmigt fra pigerne.

DE FIRE STRANDEDE PIGER

Anja Meerwald, dansk-amerikaner, Minneapolis, 31 år, sygeplejerske. Ønsker at studere eller arbejde som sygeplejerske i København efter sommerferien.

Claudia Comyn, englænder, Cambridge, England, 22 år. Læser Skandinaviske Studier på Edinburg Universitet og har haft udvekslingsophold i København inden højskoleopholdet i Uldum.

Anais Pineau-Højbjerg, dansk-fransk, Annecy, Frankrig, 22 år. Har søgt optagelse på Copenhagen Business School til august.

Nellie Khossousi, dansk-iraner, London, England, 23 år. Opvokset i London, kandidat i økonomi, har rejst verden rundt de seneste to år og vil gerne bosætte sig i Danmark.

SKRIVE VÆRKSTEDET

En ung kvinde i problemer

Jeg er stoppet med at bruge balsam.

Jeg har normalt ikke tålmodigheden til det.

For hvad fanden skal man lave i badet, mens man venter på, at balsamen virker?

Skal jeg bare stå og vente? helt nøgen og våd, med sæben løbende ned ad kroppen.

Og nej, jeg har ikke tænkt mig at barbere mig, for at få tiden til at gå.

Bølgedal

Lykken kommer i svingninger
med en hastig frekvens
nogle bølger er længere end andre
En bølgetop der endelig varer længe
men ikke længe nok
for den efterfølges af bølgedalen
Lykkens brutale udsvingninger
men det er okay
for lykke skal man have i doser
mennesker, der er glade konstant
bliver utålelige i længden

Terrassevin

Terrassevin og terrassedage
den bitre sødme af sommersmage
af nyslået græs og jordbærplanter
og en let snorken
der heldigvis ikke rimer mere end højst nødvendigt
så livet ikke bliver uhensigtsmæssigt lykkeligt
under en sådan pandemi
er tre kugler med guf i overkanten
for både coronakalorier og moralitet

eller hvad den brede befolkning nu tillader
at du gør

Du må godt køb terrassevin
hvis du gemmer den til sommerdage
og spritter dine tankelængsler af
inden du træder ind i butikken
og smitter os med din lallende glæde
jubelidiot
forstår du ikke
at glæden er i karantæne
og nu forbeholdt mod større forsamlinger
alt hvad der er større
end det du selv er
selvom du måske har en meget lykkelig dag
her
på din terrasse med sol i ansigtet
med stilfærdige tanker om rosé
og det at dele flasken
med andre end dig selv

Jeg kan lide at se de tabte kæber og drejede hoveder, når jeg går ned ad gaden

Et øjeblikks sårbarhed

hvor de er fuldstændig fortabt i min skønhed

og intet andet

At være smuk er noget jeg kan gøre med mine hænder på ryggen

Luften emmer af tryghed og jeg slapper ordentligt af. Brændeovnen knitrer i baggrunden og varmer stuen op. TV'et kører i baggrunden, men vi ser det kun halvt - mest af alt ligger vi bare der og er til.

Blyant mod papiret.
kastes hæmninger o
papir. Til nye tanker

Jeg drømmer om en dag

Jeg drømmer om latter, der lammer hele kroppen

Jeg drømmer om, at fantasien ingen grænser har, og alt jeg vil opnå er muligt

Jeg drømmer om en dag med ubetinget kærlighed og omsorg

Jeg drømmer om at være bekymringsfri og lalleglad

Jeg drømmer om at lege i et finurligt univers med fabeldyr og fantasivenner

Jeg drømmer om en dag som barn igen

Hvidt papir med sorte streger i en bog med rødt omslag. Ud af døren
g forbehold. Dagens tekst forkastes til der kun er et tomt lærred. Et tomt
r, klogere tanker, bedre tanker end dem du lige har forkastet ud af døren.

D
HE
HAN
IK
OM

ET LE DLER KE DIG

Af Lars Paludan-Müller, formand for Uldum Højskole

Det er titlen på en nyligt udkommet bog – ikke om dig – men til dig, om at leve livet og om at erkende, at livet er dig givet og du skal bruge det – ja sågar gøre din pligt i livet, så du ikke spilder livet.

Bogen bygger på den stoiske filosofi, der i en eller anden forstand handler om at adskille fornuften og følelsen, om at udvise stoisk ro og lade fornuften og viljen vinde herredømmet, så man ikke lader sig rive med når, der sker noget omkring en. Stoicismen handler om at anerkende dine følelser og reflektere over dem for at lade fornuften afgøre, hvordan du forholder dig til dette eller hint. Det handler om selvbeherskelse eller evnen til at regulere sine følelser, så de ikke tager overhånd og fylder for meget. Stoicismen er både en reflekterende, praktisk og pragmatisk tilgang, der ikke skelner mellem rig eller fattig, sund eller syg, mand eller kvinde.

Hvad er din rolle i livet, og hvordan skal verden forstås? Hvem er du egentlig, når verden forsøger at rive dig med i rå mængder af opmærksomhedssøgende distraktioner? Det er din fundamentale opfattelse af livet, der afgør, om du er tilfreds i livet – ikke livet i sig selv. Det er ikke problemet, der er problemet eller ydre forhold omkring dig, men dine anskuelser, holdninger og vurderinger af det der sker, der afgør, om du trives og tilmed opnår momenter af lykke.

Men anskuelser eller holdninger kommer ikke af sig selv. Vi har alle brug for et kompas, der kan hjælpe os med at finde vej – højskolen er et eminent kompas eller gyroskop, der på sin

egen samfundsrelevante biotopiske måde fører dig dybt ind i meningsfyldte anskuelser og holdninger. Højskolen gør det let for dig at anskue tilværelsen hensigtsmæssigt, således at du lærer din egen fornuft bedre at kende, samtidigt med at du lytter til dine følelser – og ikke mindst verden omkring dig.

For nyligt var jeg en tur på højskolen i forbindelse med et bestyrelsesmøde. Vi gik en tur på skolen og kom forbi en dreng og en pige, der sad og arbejdede i læder. De var i færd med at lave en udskæring, der senere skulle foldes til en lille læderhund. Et andet sted på skolen sad fem elever og morede sig, de fortalte opdigtede historier – overtog hinandens ord og fortsatte. I kælderens mødte jeg tre glade højskolepiger, der drejede skåle af ler – vi kan slet ikke lade være, berettede de smilende, mens de høfligt skruede ned for musikken.

De var allesammen fordybet i at skabe noget, og i at lade deres sind have kontrol over noget, sammen med andre. De var i færd med at beherske og gøre noget, mere end at gå op i hvordan de tog sig ud, de havde lagt projekt "hvem er jeg" til side, mens de lukkede op for at dyrke noget, de havde kontrol over. Det foregik alt sammen i højskolens rum, i det gamle værdisystem, som ikke synes at miste sin evne til at forme livsduelighed og dannelse.

Pointen er, at livets mening bor og formes i højskolens rum, i det værdisystem vi har bygget op som et bolværk, der styrker os til livet udenfor. Indenfor lærer vi vitaliserende handlinger af vedvarende ønskede kvaliteter, der giver livsretning – højskolen er et solidt værdisystem, der tilbyder mening med tilværelsen og samtidigt, for en stund, skærmer for en til tider værdiforladt medieformidlet samfundsorden, hvor mink og mundbind udstiller, at vi bliver skubbet rundt, i et forsøg på at opnå kontrol med det ustyrlige – med det, der ikke lige kan kontrolleres det, der engang slog os ihjel. Meget gøres til politisk mediemad i et forsøg på at ordne, planlægge og styre verden, så vi fortsat tror på værdien i det politiske system. Det veltilrettelagte og organiserede samfund indgyder os en oplevelse af, at andre tager sig af problemerne, og andre har ansvaret, når noget går skævt og tja, at andre bærer pligten til fornuften. Men husk – har andre kontrollen, så har du selv mistet magten og tabt dine holdninger. Udfordringen er, at vi i mange år har arbejdet for at skrue ned for betydningen af sådanne værdisystemer, skrue ned for traditioner, religion og tilmed nationale kulturer. Dette for at mindske forskellighed, risiko for gruppekonflikter og uoverensstemmelse fordi noget bliver rigtigt og andet forkert, – men vi risikerer at stå tilbage med en tiltagende grad af meningsløshed, hvor alt er lige godt og dermed ligegyldigt. Det psykologiske begreb ambivalens favner ligegyldigheden godt, ambivalens betyder, at noget er modstridende, at to (bi) forhold gælder (valens) og dermed risikerer vi at stå handlingslammede tilbage – uden holdning og mening. Hvad nu, hvis livet giver mener mening, når der er mindre fokus på dig og mig, mindre selvrealisering og mere højskole, mere dannelse og selvoverskridende stemning i fællesskab. Mere ansvar for vores personlige liv i sunde værdisystemer, der giver os plads til, at

lade fornuften stå foran følelserne. Prøv fx at mærke vibrationerne af højskolesangen:

*Du kom med alt det, der var dig
og sprængte hver en spærret vej
og hvilket forår blev det...*

Luk øjnene og mærk hvordan fællessangen river dig med som brusende værdiladet vand i din livskraftige flod. Luk øjnene og mærk koncentrationen, når du skærer en figur i læder – hvor skal snittet lægges? Mærk leret mellem dine fingre og se den smukke skål tage form. Spørgsmålet er, hvornår du har de bedste stunder – er det, når du overgiver dig til latter i fællesskabet, sang rundt om bålet eller fordybelse i de sysler, du holder af...? Eller har du det bedst, når du tænker på, hvad du vil være, om du er god nok, om nogen kan lide dig, eller når du synker ind i tvivlen, om du slår til eller tænker over en fejl, du begik i går...? Ja, svaret på hvornår du har de bedste stunder, er enkelt, og du kender selv svaret – hvis du slår fornuften til.

Forfatteren til bogen "Det hele handler ikke om dig" reflekterer over, om mennesker kan klare næsten ingenting, fordi vi ikke behøver. Han reflekterer over, om vi udvider sfæren for hvad, der kan kaldes et problem, jo færre problemer vi reelt har. Tænk, hvis vi rent faktisk bliver svagere som individer, fordi verden omkring os forsøger at gøre alting nemmere – fordi verden bliver mere velorganiseret, hvorfor 10 minutters togforsinkelse bliver årsagen til en mental nedsmeltning. Vi bliver svagere, fordi vi let kan få mad på bordet og fordi vi måske har uendelige muligheder, som vi ikke kan finde os selv tilrette i – det meste bliver ligegyldigt.

Tænk, hvis vi bliver svagere som individer, fordi vi kan synke ind og mærke os selv til døde, smage på alle vores følelser og dyrke dem, som var de flygtige gasser uden holdning, uden mening - følelser, der bare ender med

at gør os omtåget. Det er faktisk svært at overleve i en verden fyldt med overflod, svært at finde sig tilrette i en perfektionskultur, hvor snittede idealer bliver til tilpassede kroppe, der modelleres, så de ser ud til at passe ind – stivnede botoxlæber smiler deres krampagtigt smil for at finde en plads. Det selviscenesættende liv er fyldt med urealistiske forventninger og indbildske glansbilleder, der venter på at gå i opløsning eller på, at du skvatter i bananskrællen som kejseren, der ingenting havde på – fordi du griber udad for at finde dit ståsted, dit spejl fremfor at gribe indad og lade fornuften fortælle dig – at du er god nok!

Sociale medier giver os adgang til at lægge præstationsløse, ligegyldige opslag op, som anerkendelseshungrende artsfæller kan "like" i håbet om at få et "like" tilbage – for ja, du skylder. De sociale medier er måske bare en mental svag og flygtig kultur, hvor vi risikerer at pumpe hinanden med tom selvtillid, fordi vi reelt godt ved, at vores præsentation ikke var noget særligt og fordi opbakningen var uden autencitet. Det resulterer i, at vi mangler modstandskraft og selvdisciplin, når livet bliver svært. Som forfatteren Niels Overgaard siger, så risikerer vi at opbygge urealistiske og rosenrøde forventninger til livet, som bidrager til, at psyken falder sammen som en soufflé, når virkelighedens brutalitet rammer. Overflod, perfektion og utallige muligheder kræver selvdisciplin, mental styrke og holdninger med mening, men også selvbeherskelse, der tilbyder dig mere styr på noget – læder, ler eller fortælling. Læg din mobiltelefon væk, pas din sengetid, spis regelmæssigt og være overfor andre, som du selv vil behandles – og se hvad, der sker. Gør noget for det fælles bedste – læg noget af dig ind i de fælles værdisystemer – også udenfor højskolen!

Husk, det er ikke begivenhederne, men vores meninger om dem, som skaber lidelsen, som

stoikeren Epiktet sagde. Det handler om at give livet mening, om at bruge livets rum med omhu, om at have opmærksomheden rettet mod det værdifulde, fremfor at spille tiden – sagt uden undertoner om, at du skal jage afsted.

Ingen overlever ved at triumfere mens de står stille! Tak for, at højskolen bevæger dig – også i en epidemitid – tak for, at du finder dine holdninger, mens du bevæger dig, at du retter ryggen og accepterer livets tunge ansvar – at du ser det med vidt åbne øjne. Undgå at lade livets rum stå tomt – i så fald risikerer du, at tyranner og ligegyldigheder fylder dit rum og dit liv ud!

Med disse ord og tanker vil jeg ønske en rigtig Glædelig Jul samt et Godt Nytår til dig og alle dine kære!

Tak til elevforeningen for altid engageret arbejde! En stor og særlig tak til personalet på Højskolen for engageret arbejde i højskolelivet! Tak til alle tidligere, såvel som nuværende elever fordi, I valgte Uldum Højskole og for at bidrage med at skabe holdninger og reducerer ligegyldighed. Et stort varmt tillykke fra bestyrelsen til alle, der kunne fejre jubilæum i 2020.

Tak til alle i bestyrelsen for at bidrage med deltagelse og kvalificeret arbejde i 2020.

Glædelig Jul og Godt Nytår!

Lars Paludan-Müller

Formand for Uldum Højskole

JEG HAR TILLID:

Tillid til, at tingene nok skal gå min vej i sidste ende.

Tillid til, at mine venner holder på mine hemmeligheder

Tillid til, at vi nok skal klare os igennem pandemien

Og jeg hartillid til at moderne medicin nok skal redde mine rygerlunger;)

MEN Jeg tror ikke på noget mere eller mindre end mig selv, OG det lyder måske en smule selvoptaget.

MEN når jeg koger hele lortet ned inde i min abehjerne, er der ikke andet at forholde mig til, end de sanseindtryk jeg oplever hver dag.

Og alligevel ved jeg også godt at det er en løgn jeg fortæller mig selv for at fortrænge tvivlen. For hvis det virkelig var noget, jeg troede på, hvorfor er jeg så stadig usikker på mig selv? Hvorfor betyder andres meninger og følelser stadigvæk så meget?

Og vigtigst af alt: Hvor går grænsen mellem de ting, jeg har tillid til, og de ting, jeg ved andre har tillid til?

I virkeligheden er det kun en brøkdel af de ting, jeg sætter min lid til og virkelig tror på, som jeg rent faktisk har oplevet igennem førnævnte sanser.

Jeg tænker tit på, hvor min sanseløse tillid opstod og her vælger jeg ligesom så mange andre at skyde skylden mine forældre. De har altid haft tillid til mig, også selvom jeg flere gange har brudt den – i hvert fald for en tid.

Jeg tager selvfølgelig en smule pis på det hele, for i virkeligheder det sgu rimeligt rart at have tillid. Jeg kunne ikke forestille mig at skulle gå rundt og tvivle hele tiden. Tænk, hvis jeg ikke stolede på en elevator eller hunde? Så måske skulle jeg istedet takke mine forældre for at have printet ordene: "Hvis den går, så går den – går den ikke, så går den nok alligevel" ind i min hjerne.

Og når vi så alligevel er ved takken, kunne jeg også godt tænke mig at takke pædagogerne i min børnehave, den danske velfærdsstat, dagpengesystemet og boogie på DR1 for at have skabt mig – en fantastisk skatteyder og generelt tillidsfuld person.

Tale af Mads Bilet Gude, elev på efterårssholdet 2020

AT VÆRE LIGEGLAD

Hej jeg hedder Katrine og jeg er ligeglad.... Eller... er det okay for jer, at jeg er ligeglad? øhm ej....streg lige det sidste spørgsmål egentlig. Jeg er faktisk lidt ligeglad med, om I synes, det er okay at være ligeglad.

Jeg skal tale om at være ligeglad. Et ret intetsigende emne i sig selv vil nogen nok mene. Men er der noget, jeg faktisk slet ikke er ligeglad med, så er det at være ligeglad. Når man hører ordet ligeglad, smager på det.... så synes jeg tit det får en lidt dårlig, negativ smag på trods af det ultimative mest positive ord, der er hæftet i enden; "Glad". Hvad vil det egentlig sige at være ligeglad, og er der forskel på at være ligeglad og lige glad? Når man eksempelvis står ved et buffetbord i en restaurant og skal vælge hvad der skal på tallerkenen, er der så forskel på om man er ligeglad med, hvad man vælger, eller om man er lige glad for det man vælger? Måske er jeg ligeglad med, hvad jeg vælger, fordi jeg egentlig ikke rigtig synes, at noget af det ser spændende ud. Eller måske kan jeg lide det hele, og er derfor lige glad for, hvad der havner på tallerkenen? Tænk, at det samme ord, kun differentieret af et enkelt mellemrum, kan betyde to så forskellige ting.

"Ligeglad er aldrig glad"- Et gammelt ordsprog, der efter min mening kridter banen op med en meget fed og markant streg. Alt for fed. At være ligeglad kan både gøre mig virkelig glad- men det kan også gøre mig glad ikke at være ligeglad.

Men gad vide om det kun er efterdønningerne af begrebet, der kan skabe følelsen af at være glad eller ikke at være det. Nogle vil måske mene, at en stillestående definition af ligeglad aldrig kan være glad... fordi at være ligeglad i sig selv er en tilstand, hvor intet rigtig betyder noget.

Jeg prøver at være ligeglad. Ikke med alt. Men med tilstrækkeligt. Jeg prøver at være ligeglad med hvad andre tænker og løsrive mig fra den slavekultur, vi i dag har og som mange uden tvivl er underlagt. Hvem har ikke, hvis ikke ofte så i hvert fald en gang imellem, gjort sig selv til slaver af, hvad andre tænker? Det er den endeløse jagt på anerkendelse fra omverdenen. Årh hvor jeg HADER den og dens magt. Så nu prøver jeg på ikke at give en fuck- til alt det, jeg ikke gider at give en fuck til. Og jeg har opdaget en ting; At være ligeglad med hvad andre synes, mener, tænker og tror erstatter en hel masse følelser. Det erstatter følelsen af at være bange for at være alene og blive udstødt af fællesskabet, det erstatter følelsen af endeløs stress, og det erstatter ikke mindst følelsen af frygt.

Samtidig skal man passe på man ikke bliver ligeglad med det hele. For tænk hvis man var ligeglad med altting? Hvad vil det betyde for individet at være ligeglad med alt? Ja, ikke kun det- hvad vil det betyde for samfundet? Der må være en grænse for ligegladhed. Grænsen vil dog være forskellig fra individ til individ og fra individ til samfund.

Nu kan det kan være i har siddet og været ligeglade med den her tale. Det er også okay. For jeg har ikke været ligeglad med den- og som i jo ved, prøver jeg at være ligeglad med hvad andre folk synes, mener, tænker og tror. Men hold kæft, hvor er det svært.

Tale af Katrine Hostrup, elev på efterårssholdet 2020

Årsberetning fra Elevforeningens bestyrelse

”I bestyrelsen glæder vi os til at hoppe ind i det nye år og fortsætte vores Uldum På Udebane-café, planlægge og afholde Elevmøde 2021 og andre Uldum På Udebane-arrangementer.

Én ting er sikkert: Det står aldrig stille i Uldum Højskoles Elevforenings bestyrelse.”

Sådan lød de sidste ord i årsberetningen 2019 – og man må sige, at 2020 blev et noget anderledes år, end vi havde forventet!

DET HELE STARTEDE SÅ GODT

Den første torsdag i februar og marts blev Uldum På Udebane-café afholdt som vanligt på Waxies i Aarhus. I februar var der lavet en quiz og opbakningen fra tidligere elever var stor. Der blev skabt Uldum-café-stemning på bedste vis og alle nød fællesskabet sammen – side om side.

I København var vi klar til at finde en bar, hvor Uldum På Udebane-caféen kunne afholdes, så også Uldum-café-stemningen kunne få lov at sprede sig i København.

Men... så kom Corona... og nedlukningen. I bestyrelsen håbede vi på - ligesom alle

andre - at nedlukningen ikke ville vare for længe, så vi kunne få lov til at afholde det allerede planlagte Elevmøde 2020. Temaet var 'Uldum på Charterferie' og der var lagt i kakkellovnen til en kæmpefest, hvor feriestemningen skulle sprede sig rundt på hele Uldum højskole.

Vi håbede til det sidste – men måtte d. 3. april meddele elevforeningens medlemmer, at Elevmødet 2020 ikke kunne afholdes grundet udviklingen i spredningen af COVID-19.

EN LILLE HILSEN PÅ FACEBOOK

Udover at det er fedt at se sine gamle højskolevenner til elevmødet, er det også noget ganske særligt at komme tilbage til medarbejderne på Uldum højskole. Derfor blev vi enige om at spørge medarbejderne, om de var med på et lille projekt – og det var de heldigvis. Derfor kunne vi lørdag d. 25. april, hvor elevmødet skulle være afholdt, lægge en lille video med medarbejderne på Facebook. I videoen synger de 'Giv os lyset tilbage' hver for sig, men vores næstformand Emilie har klippet det sammen, så det virker som fællessang. Det var et særdeles glædeligt syn og på den måde fik vi et lille skud Uldum Højskole-stemning trods alt.

I samme opslag på Facebook skrev vi, at vi i bestyrelsen i år havde besluttet ikke at afholde generalforsamling som vanligt. Vi orienterede om, hvem der i bestyrelsen var på valg, og foreslog at samtlige bestyrelsesmedlemmer på valg skulle genvælges. På den måde kan alle bestyrelsesmedlemmer være med til at afholde det allerede planlagte elevmøde i 2021 og samtidig stilles bestyrelsen ikke i en for sårbar situation, hvis alle skal på valg i 2021. Da der ikke kom indvendinger, blev dette vedtaget.

ET NYT UDVALG

I bestyrelsen brugte vi coronatiden på at opstarte et nyt udvalg – nemlig 'Arrangementsudvalget vol. 2'. Det er et udvalg, der trækker tråde tilbage til tiden på Uldum Højskole, hvor man som elev kan være en del af højskolens arrangementsudvalg. Dette fører vi nu med ud i livet efter højskolen og tidligere elever kan være med til, i samarbejde med Elevforeningens bestyrelse, at planlægge arrangementer. På den måde får vi i bestyrelsen hjælp til lave arrangementer, der vil være særligt attraktive for de seneste årgange.

Arrangementsudvalget vol. 2 har lige nu 4 medlemmer ud over bestyrelsesmedlemmerne, og vi glæder

os til at kunne afholde det første møde.

ET STILLE ÅR LAKKER MOD ENDEN

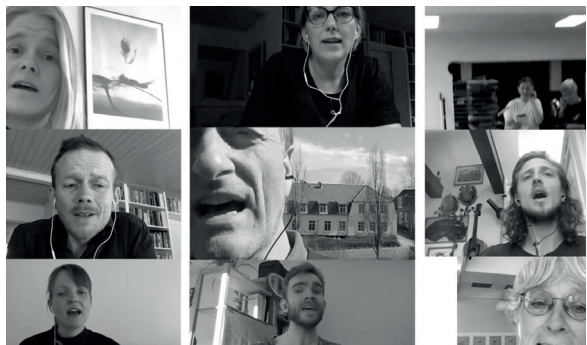
Corona har fortsat fyldt i efteråret 2020. Vi havde håbet på at kunne lave nogle fede arrangementer, så man ikke gik ud af 2020 uden en passende dosis Uldum Højskole-ånd. Vi måtte dog sande, at arrangementer som fx kor med Pernille, sangaften med Jacob eller juleklip med Marianne ville stride imod retningslinjerne, og bestyrelsen valgte ikke at lægge op til hverken Uldum På Udebane-arrangementer eller caféer.

SÅ NU PRØVER VI LIGE ÉN GANG TIL:

I bestyrelsen håber vi på, at 2021 kan få lov at byde på både et festligt elevmøde og en masse andre skønne Uldum-oplevelser. Vi håber på, at det ikke skal stå stille mere – for vi kan ikke vente med at afholde en masse fede arrangementer!

Husk, at du kan melde dig ind i Facebookgruppen 'Uldum Højskoles Elevforening', hvor alle vores arrangementer offentliggøres.

Ligeledes kan du melde dig ind i Facebookgruppen 'Uldum På Udebane-Café', for at blive mindet om UPU-caféerne.

2021
ELEV MØDE ~~2020~~ PRÆSENTERER

ULDUM PÅ CHARTERFERIE

Elevforeningen inviterer med stor glæde jer alle til en weekend i charterferiens tegn d. 23. - 25. april 2021, når vi håber på at kunne afholde elevmøde 2021. Vi beder jer alle sætte kryds i kalenderen, så Uldum Tours kan tage jer med på en weekend med (næsten) all inclusive og en masse sjove aktiviteter!

10-års jubilarerer (Efteråret 2009+2010 og Foråret 2010 +2011) vil blive fejret ved en sammenkomst med skolens lærere samt ostebord og vin.

Mere information følger som altid på Uldum Højskoles Elevforenings Facebook-side.

GENERALFORSAMLING I ELEVFORENINGEN

I forbindelse med elevmøde 2021 indkalder bestyrelsen hermed til den årlige generalforsamling lørdag d. 24. april 2021, hvis elevmødet afholdes.

BESTYRELSE

Formand

Camilla Sillesen, efterår 2015

André Weltz-Pedersen, forår 2018

Næstformand

Emilie Westh Wold, efterår 2015

Mathilde Høstrup, forår 2017

Olivia Lundgreen, efterår 2015

Casper Christensen, forår 2013

Jannie Mikkelsen, efterår 2016

Suppleanter:

Thomas Fisker, forår 2013

Peter V. Nielsen, efterår 2017

Signe Mollerup, efterår 2017

Generalforsamling i Skolekredsen

Der indkaldes til det årlige møde lørdag den 13. marts 2021 kl. 13.30 i Store Skolestue.

Dagsorden:

1. Valg af dirigent
2. Bestyrelsens beretning
3. Forstanderens beretning
4. Det reviderede regnskab fremlægges til godkendelse
5. Indkomne forslag
6. Fastsættelse af kontingent
7. Valg af bestyrelsesmedlemmer og suppleanter
8. Valg af revisor
9. Eventuelt

Bestyrelsen:

Formand

Lars Paludan-Müller

Næstformand

Kathrine Degn

Eva Kring

Bjarke Refslund

Kristine Mulvad Jensen

Anton Ahnfelt-Rønne

Katrine Laumann Jørgensen

Eleverepræsentanter:

Camilla Sillesen

Emilie Westh Wold

Suppleanter:

Claus Thaisen

Højskolens medarbejdere

LÆRERNE

**Charlotte
Heiden**

**Frederik
Aamand Holm**

Jacob Tybjerg

**Kurt Willumsen,
Forstander**

Malene Glud

**Marianne
Rolskov**

Nina le Fevre

**Pernille
Raagaard**

Theis Scherfig

**Torben
Christensen**

KØKKEN

Cecilie Capion

Heidi Andersen

**Line Buhl
Sørensen**

Malene Bundgaard

PEDEL & RENGØRING

Erik Hansen

Henrik Skov

Paul Lauritzen

Svitlana Rudyuk

KONTOR

Conny Troelsen

Eva Jensen

Nikolai Knudsen

SPAR OS FOR 45 kr.

få årsskriftet på mail

Som du sikkert ved er prisen på porto steget en del i Danmark de senere år. For Uldum Højskole betyder det, at vi inden for de sidste fem år har oplevet en fordobling af vores udgifter til porto. Og det gør, at det er blevet dyrere at sende årsskriftet ud.

Hvis det er det samme for dig, vil vi rigtig gerne sende dig årsskriftet på mail. Så sparer vi porto og trykkeudgifter og du behøver ikke at vente på posten for at få dit årsskrift :)

Skriv til uldum@uldum-hojskole.dk

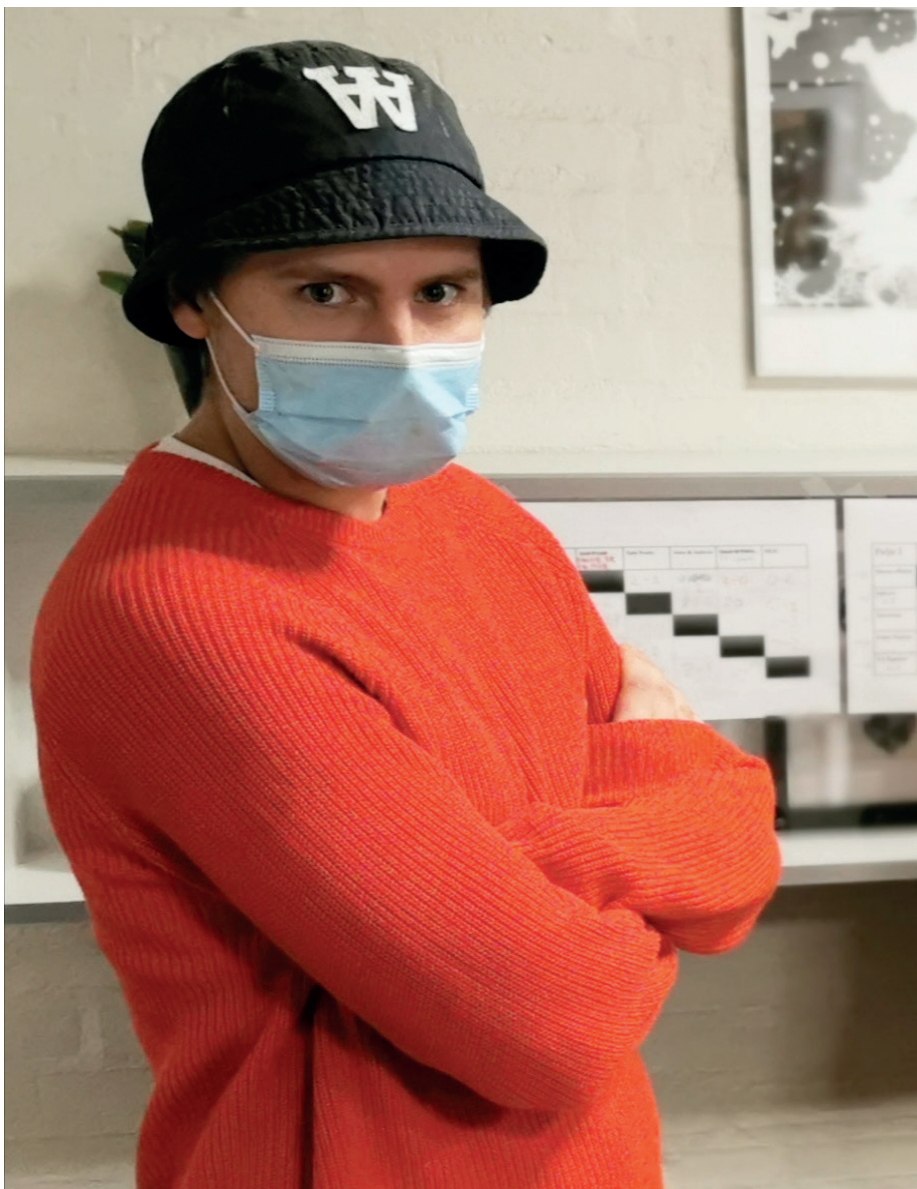
Nye ansatte

Malene Bundgaard

Ernæringsassistent

Ansæt 5. oktober 2020

Uldum Højskole
Højskolebakken 11
7171 Uldum

Tel. 7567 8211
uldum@uldum-hojskole.dk

ULDUM HØJSKOLE
Frighed til forskellighed

WWW.ULDUM-HOJSKOLE.DK